

TISKOVÁ ZPRÁVA

Olomouc 31.12.2025

ZOO POD SNĚHOVOU PEŘINOU

Čas chladných rán v zoo vítá nejedno zvíře. Mnohým dokonce svědčí nebývale. Je mýtem, že s přícházející zimou v zoologické zahradě není co k vidění. Stejně tak je pověrou, že by zahrada byla v zimních měsících pro širokou veřejnost uzavřená. Naopak! Pro některá zvířata je období nízkých teplot vlastní, zvláště pak pro severská, pro která by mohlo ještě „přituhnout“ a cítila by se podobně jako ve své domovině. Mráz jim prospívá víc než vlhký podzim. Jiná zvířata, která obývají teplé biotopy, se za léta strávená v zoo adaptovala natolik, že není žádným úkazem vidět třeba klokany, či žirafy na sněhu. *"Věříme, že návštěvníky zahřeje zpráva o sníženém vstupném, které jsme pro ně v zimním čase připravili,"* uvádí Pavel Javůrek, vedoucí marketingového oddělení. A kdo že nám tedy zimu vítá s povděkem?

ZVÍŘATA V ZIMĚ

Domovem **vlka Hudsonova** je oblast Kanady v okolí Hudsonova zálivu. Na jihu obývá lesy, na severu rozsáhlé pustiny pokryté sněhem a ledem. V zimních měsících v jeho domovině teploty padají až k -40 °C, proto jsou pro něj i velmi náročné cesty za potravou.

Kozorožci kavkazští se během kruté zimy sdružují na slunných svazích, v zimě se ale velmi těžko dostávají k travinám kvůli až 35 cm vysoké vrstvě sněhu.

Makaci červenolíci si dokáží poradit s rozmanitými teplotami, nejsou pro ně výjimkou i takové, které se pohybují okolo -15 °C. Jelikož si v chladném období svedou vyhrabat potravu zpod sněhu, v angličtině se jim říká sněžné opice.

Sobi polární žijí všude kolem severního polárního kruhu, v Severní Americe na Aljašce a v Kanadě, ve Skandinávii a v severní části Ruska. V místech, kde teploty mohou klesat až k -50 °C. V přírodě během zimy mohou samci, samice i mláďata přijít až o 30 % tělesné hmotnosti.

Tygr ussurijský, obyvatel východního Ruska, velmi dobře zná nehostinné oblasti a spolu s nimi zimní teploty spadající až k -45 °C. Mohutné tlapy proto používá coby sněžnice a ocení i 5 cm tukový polštář v oblasti břicha, který ho před chladem chrání.

V **přírodě** se **levhart mandžuský** vyskytuje pouze na Dálném východě, kde obývá nedotčené lesy. Jedná se o nejseverněji žijící poddruh. Jako jediný poddruh levharta přežije jak v letním horku, tak v extrémní zimě - jeho srst v tomto období dosahuje délky až 7,5 cm. V jeho domovině v zimním období klesají teploty hluboko pod bod mrazu.

Tlapy rysa karpatského jsou poměrně velké, zabraňují mu, aby se při svých toulkách zasněženými oblastmi propadal do hlubokého sněhu. Během zimy srst na tlapách ještě zhoustne, zvětší se tak jejich plocha, a tím i schopnost rysa pohybovat se po sněhu. V České republice bychom ho mohli spatřit zejména v oblastech Beskyd a Šumavy.

Iveta Gronska

tisková mluvčí, marketing

+420 608 101 325